

Svarande: Republiken Finland (ombud: T. Pynnä och E. Bygglin)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Konungariket Danmark (ombud: J. Molde), Förbundsrepubliken Tyskland, (ombud: A. Tiemann och M. Lumma), Konungariket Nederländerna (ombud: H.G. Sevenster, C.M. Wissels och P. van Ginneken)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artikel 28 EG – Ett offentligt företags köp av professionell köksutrustning – Insynsskyldighet

Domslut

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Europeiska gemenskapernas kommission skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 179, 10.7.2007.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 29 mars 2007 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Köln) – Rewe Zentralfinanz eG, som övertagit samtliga tillgångar och skulder i ITS Reisen GmbH, mot Finanzamt Köln-Mitte

(Mål C-347/04) (¹)

(Etableringsfrihet — Bolagsskatt — Omedelbar utjämning av moderbolags förluster — Förluster på grund av nedskrivning av värdet på andelar som innehas i dotterbolag hemmahörande i andra medlemsstater)

(2007/C 96/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Köln

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Rewe Zentralfinanz eG

Motpart: Finanzamt Köln-Mitte

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Finanzgericht Köln – Tolkning av artikel 52 (nu artikel 43 EG i ändrad lydelse), artikel 58 (nu artikel 48 EG) och artikel 73b (nu artikel 56 EG) – Nationell lagstiftning om bolagsskatt enligt vilken gränser uppställs för kompensation av inhemska moderbolag för förluster som uppkommit på grund av nedskrivning av värdet på innehav av

aktier eller andelar i dotterbolag med skatterättslig hemvist i andra medlemsstater

Domslut

Under sådana förhållanden som gäller i målet vid den nationella domstolen, där ett moderbolag innehar andelar i ett i landet ej hemmahörande dotterbolag som ger moderbolaget ett bestämmande inflytande över de beslut som fattas i detta utländska dotterbolag och som ger moderbolaget rätt att bestämma över dotterbolagets verksamhet, utgör artiklarna 52 i EG-fördraget (nu artikel 43 EG i ändrad lydelse) och 58 i EG-fördraget (nu artikel 48 EG) hinder för en medlemsstats lagstiftning som för ett i denna medlemsstat hemmahörande moderbolag begränsar möjligheten till skattemässigt avdrag för förluster som nämnda bolag redovisat, till följd av nedskrivningar av värdet på dess andelar i dotterbolag som är hemmahörande i andra medlemsstater.

(¹) EUT C 273 av den 6.11.2004

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 26 april 2007 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal – Förenade kungariket) – Boehringer Ingelheim KG, Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG mot Swingward Ltd, och Boehringer Ingelheim KG, Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG mot Dowelhurst Ltd, och Glaxo Group Ltd mot Swingward Ltd, och Glaxo Group Ltd, The Wellcome Foundation Ltd mot Dowelhurst Ltd, och SmithKline Beecham plc, Beecham Group plc, Smith Kline & French Laboratories Ltd mot Dowelhurst Ltd, och Eli Lilly and Co. mot Dowelhurst Ltd

(Mål C-348/04) (¹)

(Industriell och kommersiell äganderätt — Varumärkesrätt — Läkemedel — Parallellimport — Ompaketering av en vara som är försedd med varumärket)

(2007/C 96/07)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Boehringer Ingelheim KG, Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co.KG, Glaxo Group Ltd, The Wellcome Foundation Ltd, SmithKline Beecham plc, Beecham Group plc, Smith Kline & French Laboratories Ltd, Eli Lilly and Co.

Svarande: Swingward Ltd, Dowelhurst Ltd

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Court of Appeal – Fri rörlighet för varor – Användning av ett varumärke av den som parallellimporterar ett läkemedel – Ändring av förpackningen – Villkor för saluföringen som fastslagits genom domstolens dom i de förenade målen C-247/93, C-429/93 et C-436/93, Bristol-Myers Squibb c mot Paranova – Tolkning

Domslut

1) Artikel 7.2 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar, i dess lydelse enligt avtalet av den 2 maj 1992 om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet skall tolkas så, att varumärkesinnehavaren lagligen kan motsätta sig fortsatt marknadsföring av ett läkemedel, som har importerats från en annan medlemsstat, i dess ursprungliga inner- och ytterförpackning, på vilken importören har anbringat en etikett, utom under följande omständigheter:

- Det fastställs att innehavarens återopande av varumärkesrätten för att motsätta sig marknadsföring av en vara som försetts med ny etikett under detta varumärke bidrar till att på ett konstlat sätt avskärma marknaderna mellan medlemsstaterna.
 - Det visas att den omständigheten att varan har försetts med ny etikett inte kan påverka beskaffenheten hos den vara som förpackningen innehåller.
 - På förpackningen anges vem som har försett varan med ny etikett och namnet på den som tillverkat varan.
 - Varans utformning efter att den har försetts med ny etikett är inte sådan att varumärkets eller dess innehavares anseende kan skadas. Följaktligen får inte etiketten vara bristfällig, av dålig kvalitet eller ge ett slarvigt intryck.
 - Importören underrättar på förhand varumärkesinnehavaren om att den vara som har försetts med ny etikett bjuds ut till försäljning och, om innehavaren begär det, tillhandahåller honom ett prov av denna vara.
- 2) Villkoret att det för fortsatt marknadsföring i importmedlemsstaten skall vara nödvändigt att paketera om läkemedlet i en ny förpackning och att återanbringa varumärket på denna eller att anbringa en etikett på varans förpackning omfattar endast den omständigheten att varan paketeras om, men inte sättet att ompaketera varan eller utförandet, eftersom det är fråga om ett av de villkor som, om de är uppfyllda utgör hinder för att varumärkesinnehavaren motsätter sig denna marknadsföring med stöd av artikel 7.2 i direktiv 89/104, i dess lydelse enligt avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.
- 3) Villkoret att varans utformning efter ompaketeringen inte får vara sådan att varumärkets eller dess innehavares anseende kan skadas är inte begränsat till att förpackningen är bristfällig, av dålig kvalitet eller ger ett slarvigt intryck, eftersom det är ett nödvändigt villkor för att varumärkesinnehavaren med stöd av artikel 7.2 i direktiv 89/104 lagligen skall kunna motsätta sig fortsatt marknadsföring av ett läkemedel, när parallellimportören antingen har försett varan med en ny förpackning och återanbringat varumärket på denna eller har anbringat en etikett på varans förpackning.

4) Frågan, huruvida den omständigheten att parallellimportören

- inte har anbringat varumärket på den nya yttre förpackningen ("de-branding"),
 - på förpackningen har använt sin egen logotyp, stil (house-style) eller utformning, eller en utformning som används för ett flertal olika varor ("co-branding"),
 - har anbringat en tilläggsetikett på förpackningen så att innehavarens varumärke helt eller delvis döljs,
 - inte har angett på tilläggsetiketten att det ifrågavarande varumärket tillhör varumärkesinnehavaren, eller
 - har tryckt parallellimportörens firma med stora bokstäver,
- kan skada varumärkets anseende, är en bevisfråga som det ankommer på den nationella domstolen att bedöma mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i varje mål.

5) Vid sådana förhållanden som i målet vid den nationella domstolen åligger det parallellimportörerna att styrka att följande villkor är uppfyllda:

- Innehavarens återopande av varumärkesrätten för att motsätta sig marknadsföring av ompaketerade varor under detta varumärke bidrar till att på ett konstlat sätt avskärma marknaderna mellan medlemsstaterna.
- Ompaketeringen kan inte påverka den ursprungliga beskaffenheten hos den vara som förpackningen innehåller.
- Det anges på den nya förpackningen vem som har packat om varan och dess tillverkares namn.
- Varans utformning efter ompaketeringen får inte vara sådan att varumärkets eller dess innehavares anseende kan skadas. Följaktligen får förpackningen inte vara bristfällig, av dålig kvalitet eller ge ett slarvigt intryck.
- Importören skall på förhand underrätta varumärkesinnehavaren om att den vara som har packats om bjuds ut till försäljning och, om innehavaren begär det, tillhandahålla honom ett prov av den vara som har packats om.

Om dessa villkor är uppfyllda kan varumärkesinnehavaren inte lagligen motsätta sig fortsatt marknadsföring av ett ompaketerat läkemedel.

Beträffande villkoret att det skall visas att ompaketeringen inte kan påverka den ursprungliga beskaffenheten hos den vara som förpackningen innehåller, är det tillräckligt att parallellimportören förebär bevisning som gör det rimligt att anta att detta villkor är uppfyllt. Detsamma gäller av desto starkare anledning villkoret att varans utformning efter ompaketeringen inte får vara sådan att varumärkets eller dess innehavares anseende kan skadas. Om importören förebär sådan bevisning med avseende på det sistnämnda villkoret åligger det i förekommande fall varumärkesinnehavaren, som har bäst möjligheter att bedöma om ompaketeringen kan skada hans, och hans varumärkes, anseende, att styrka att dessa åsamkats skada.

6) En parallellimportör som underlåter att på förhand underrätta varumärkesinnehavaren om ett ompaketerat läkemedel gör intrång i varumärkesinnehavarens rätt vid varje tillfälle som det ovan nämnda läkemedlet därefter importeras och så länge som någon sådan underrättelse inte lämnas. Sanktionsåtgärderna för detta intrång skall inte bara vara proportionerliga, utan även tillräckligt effektiva och avskräckande för att säkerställa att direktiv 89/104, i dess lydelse enligt avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, får full verkan. En nationell bestämmelse enligt vilken en varumärkesinnehavare i samband med ett sådant intrång har rätt till ekonomisk ersättning på samma villkor som när det är fråga om plagiat strider inte i sig mot proportionalitetsprincipen. Det ankommer emellertid på den nationella domstolen att fastställa beloppet för den ekonomiska ersättningen i varje enskilt mål, med beaktande av i vilken omfattning varumärkesinnehavaren har lidit skada på grund av parallellimportörens intrång och med iakttagande av proportionalitetsprincipen.

(¹) EUT C 273, 6.11.2004.

**Domstolens dom (första avdelningen) av den 22 mars 2007
– Europeiska gemenskapernas kommission mot
Konungariket Belgien**

(Mål C-437/04) (¹)

(Fördragsbrott — Protokoll om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier — Fastigheter som hyrs av gemenskaperna — Huvudstadsregionen Bryssel — Skatt som åvilar fastighetsägare)

(2007/C 96/08)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J.-F. Pasquier)

Svarande: Konungariket Belgien (ombud: E. Dominkovits)

Part som har intervenerat till stöd för sökanden: Europeiska unionens råd (ombud: G. Maganza och A.-M. Colaert)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artikel 3 i protokollet av den 8 april 1965 om Europeiska gemenskapernas skatteimmunitet, enligt vilken tillgångar, inkomster och övrig egendom som tillhör gemenskaperna skall vara befriade från alla direkta skatter – Nationell bestämmelse enligt vilken ägaren till en fastighet belägen i huvudstadsregionen Bryssel skall betala skatt i de fall hyresgästen bedriver yrkesmässig verksamhet och fastigheten överskrider en viss yta – En skatt som i realiteten drabbar

gemenskapen i egenskap av hyresgäst, antingen till följd av villkor som införs i hyreskontrakten, eller genom hyreshöjning

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Europeiska gemenskapernas kommission skall ersätta rättegångskostnaderna.
- 3) Europeiska unionens råd skall bära sin rättegångskostnad.

(¹) EUT C 300, 4.12.2004.

**Domstolens dom (stora avdelningen) av den 24 april 2007
– Europeiska gemenskapernas kommission mot
Konungariket Nederländerna**

(Mål C-523/04) (¹)

(Fördragsbrott — En medlemsstats ingående av ett bilateralt luftfartsavtal med Amerikas förenta stater — Etableringsrätt — Sekundärrättsliga bestämmelser om den inre marknaden för luftfart — Gemenskapens externa behörighet)

(2007/C 96/09)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Huttunen och W. Wils)

Svarande: Konungariket Nederländerna (ombud: H.G. Sevenster och D.J.M. de Grave)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och A. Hare)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artiklarna 5 och 52 i EG-fördraget (nu artiklarna 10 EG och 43 EG) – Åsidosättande av rådets förordning (EEG) nr 2409/92 av den 23 juli 1992 om biljettpreiser och tariffer för lufttrafik (EGT L 240, s. 15; svensk specialutgåva, område 7, volym 4, s. 130) och av rådets förordning (EEG) nr 2299/89 av den 24 juli 1989 om en uppförandedkod för datoriserade bokningssystem (EGT L 220, s. 1; svensk specialutgåva, område 7, volym 3, s. 174) i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 3089/93 av den 29 oktober 1993 (EGT L 278, s. 1; svensk specialutgåva, område 7, volym 5, s. 12) – Bilateral open skies-avtal med Förenta staterna – Revidering – Inskränkningar i friheten att tillhandahålla tjänster